

Sammenskrivning

af

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 med de ændringer der er foretaget i forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399 endelig)

(Denne sammenskrivning er udarbejdet af Familiestyrelsen, oktober 2006. Fra den gældende forordning nr. 2201/2003 er alene medtaget de bestemmelser, der er nødvendige for forståelsen af ændringsforslaget)

Gældende formulering

Lovforslaget

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2201/2003 foretages følgende ændringer:

(1) *forordningens titel* affattes således:

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.

”Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar samt lovvalg i ægteskabssager”

KAPITEL II

KOMPETENCE

AFDELING I

Skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab

(Artikel 1 og 2: udeladt)

Artikel 3

Generel kompetence

1. Kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab ligger hos retterne i den medlemsstat:

a) på hvis område

— ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted, eller

— ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig dér, eller

— sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted, eller

— en af ægtefællerne, i tilfælde af fælles begæring, har sit sædvanlige opholdssted, eller

— sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, eller

— sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« dér

b) hvis nationalitet begge ægtefæller har, eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, hvor begge ægtefæller har »domicil«.

2. I denne forordning svarer udtrykket »domicil« til det domicilbegreb, der anvendes i Det Forenede Kongeriges og Irlands retssystemer.

(2) som *artikel 3a* indsættes:

“Artikel 3a

Aftalt lovvalg¹ i skilsmisse- og separationsager

1. Ægtefællerne kan aftale, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal have kompetence til at pådømme en sag mellem dem om skilsmisse eller separation, forudsat at de har en betydelig tilknytning til denne medlemsstat i kraft af

(a) at en eller flere af de i artikel 3 anførte kompetencegrunde finder anvendelse, eller

(b) at det er den stat, hvor ægtefællerne i mindst tre år havde deres seneste fælles opholdssted, eller

(c) at en af ægtefællerne er statsborger i denne medlemsstat, eller for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende har "domicil" på en af disse staters område.

2. En sådan værnetingsaftale skal indgås skriftligt og være undertegnet af begge ægtefæller senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges."

Artikel 4

Modkrav

Den ret, ved hvilken en sag verserer i medfør af artikel 3, er også kompetent til at behandle et modkrav, for så vidt dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(3) I artikel 4 og 5 ændres "artikel 3" til "artikel 3 og 3a".

Artikel 5

Ændring af separation til skilsmisse

Den ret i en medlemsstat, der har truffet afgørelse om separation, er også kompetent til at ændre en sådan separation til skilsmisse, såfremt lovgivningen i den pågældende medlemsstat giver

hjemmel hertil, jf. dog artikel 3.

Artikel 6

(4) Artikel 6 udgår.

De i artikel 3-5 indeholdte kompetencereglers eksklusive karakter

En ægtefælle

a) som har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, eller

b) som er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område,

kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af artikel 3-5.

Artikel 7

Anden kompetence

1. Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3-5, afgøres spørgsmålet om kompetencen i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning.

2. En statsborger i en medlemsstat, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område, kan i lighed med denne medlemsstats egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder i denne medlemsstat, over for en sagsøgt, der ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, og som ikke enten er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område.

(5) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Anden kompetence

Hvis ingen af ægtefællerne har sædvanligt ophold i en medlemsstat, og hvis de ikke er statsborgere i samme medlemsstat eller for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende ikke har "domicil" på et af disse staters område, kan sagen anlægges ved retterne i en medlemsstat,

(a) hvor ægtefællerne i mindst tre år havde deres tidligere fælles opholdssted, eller

(b) hvori en af ægtefællerne er statsborger eller – for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende – har "domicil"."

AFDELING 2

Forældreansvar

(Artikel 8 - 11: udeladt)

Artikel 12

Aftale om værneting

1. Den ret i en medlemsstat, der i medfør af artikel 3 udøver sin kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, har kompetence i ethvert spørgsmål vedrørende forældreansvar, der har tilknytning til den pågældende begæring:

a) hvis mindst én af ægtefællerne har forældreansvar over for barnet, og

b) hvis denne rets kompetence på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af ægtefællerne og af indehaverne af forældreansvar og er til barnets bedste.

2. Kompetencen i medfør af stk. 1 ophører, så snart

a) der er truffet endelig afgørelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet, eller

b) der, såfremt der stadig verserer en sag om forældreansvar på det i litra a) nævnte tidspunkt, er truffet endelig afgørelse i denne sag, eller

c) de i litra a) og b) nævnte sager er afsluttet af anden grund.

3. Retterne i en medlemsstat har ligeledes kompetence i spørgsmål vedrø-

(6) I artikel 12, stk. 1, erstattes "artikel 3" af "artikel 3 og 3a".

rende forældreansvar over for et barn i forbindelse med andre retssager end dem, der er omhandlet i stk. 1:

a) hvis barnet har en væsentlig tilknytning til den pågældende medlemsstat, bl.a. i kraft af, at en af indehaverne af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i medlemsstaten, eller at barnet er statsborger i medlemsstaten, og

b) hvis denne kompetence på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen, og denne kompetence er til barnets bedste.

4. Når barnet har sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, anses kompetence efter denne artikel navnlig for at være til barnets bedste, hvis det er fundet umuligt at føre en retssag i det pågældende tredjeland.

(7) Som *Kapitel IIa* indsættes:

“KAPITEL IIa
**Lovvalg i skilsmisse- og
separationssager**

Artikel 20a

Aftalt lovvalg

1. Ægtefællerne kan aftale lovvalg i tilfælde af skilsmisse og separation. Parterne kan aftale, at en af følgende love skal finde anvendelse:

(a) loven i den stat, hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted, for så vidt en af dem stadig er bosat i denne stat

(b) loven i den stat, hvori en af ægtefællerne har statsborgerskab eller – for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende – "domicil"

(c) loven i en stat, hvor ægtefællerne har været bosat i mindst fem år

(d) loven i den medlemsstat, hvori sagen rejses.

2. Aftalen om lovvalg skal være indgået skriftligt og undertegnet af begge ægtefæller senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges for retten.

Artikel 20b

Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne

I mangel af aftalt lovvalg efter artikel 20a behandles skilsmisse- og separations-sager efter loven i den stat

(a) hvor ægtefællerne har deres fælles sædvanlige opholdssted, eller i mangel heraf

(b) hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted, såfremt en af dem stadig er bosat i denne stat, eller i mangel heraf

(c) hvori begge ægtefæller er statsborgere eller - for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende - har "domicil", eller i mangel heraf

(d) hvor skilsmisse- eller separationsbegæringen indgives.

Artikel 20c

Anvendelse af fremmed lov

Nå en anden medlemsstats lov finder anvendelse, kan retten søge vejledning om dens indhold hos Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 20d

Udelukkelse af renvoi

Anvendelse af en lov i henhold til lovvalgsreglerne i denne forordning betyder anvendelse af alle denne lovs regler med undtagelse af dens internationalprivatretnlige regler.

Artikel 20e

Ordre public

Anvendelse af en bestemmelse i den lov, der skal anvendes i henhold til denne forordning, kan kun afvises, hvis det ville være åbenlyst uforeneligt med ufravigelige retsprincipper i domlandet. "

ⁱ Oversættelsesfejl; skulle retteligt være ”kompetence”.